Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36485
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

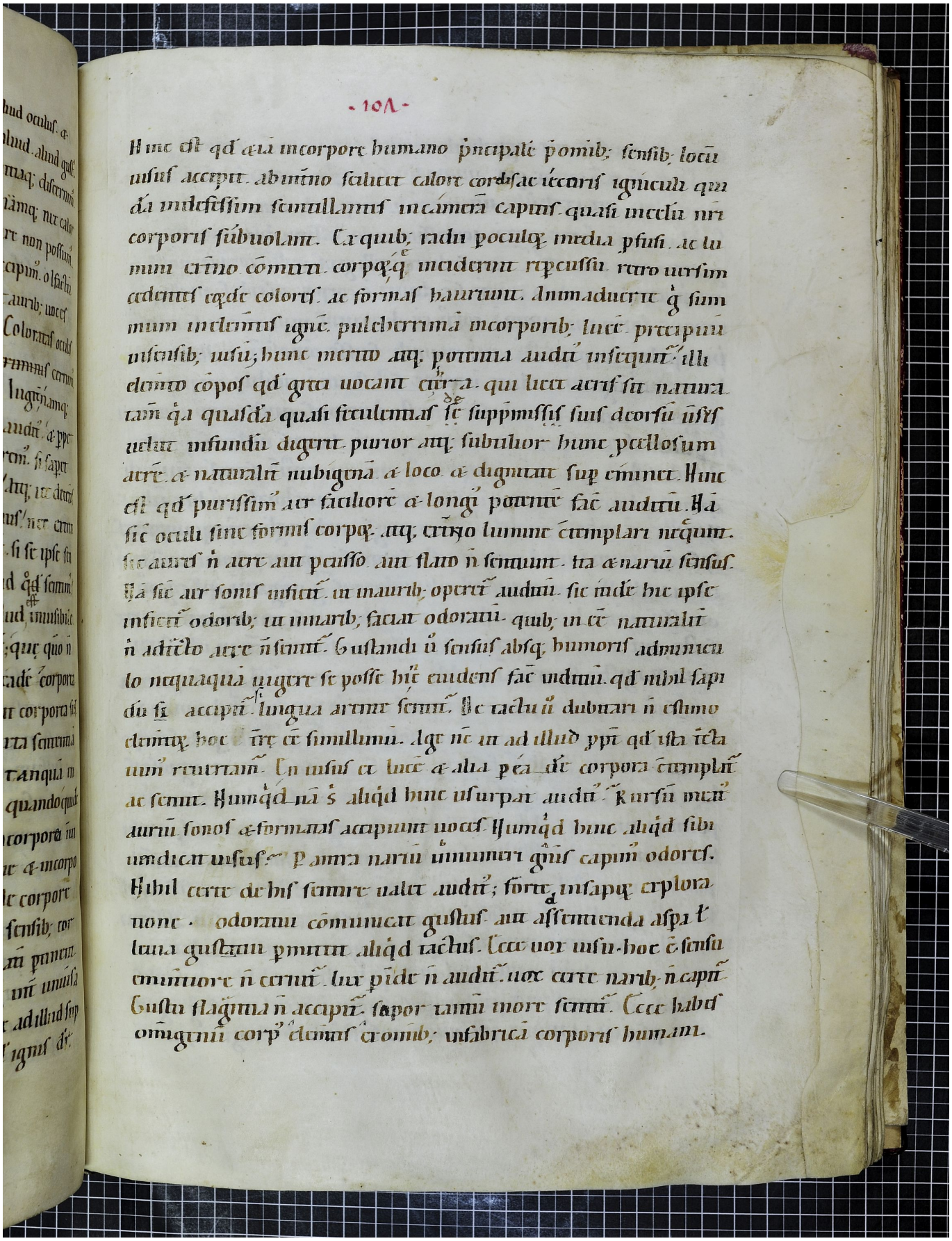

- 101 -

Hunc dt qd aũ incorpore humano pncipale pomib; sensib; locũ
usus accpit. ab imo saliunt calor cordis ac ueluti igniculi qm
da mulcissim scintillamus in camera capitis quasi mollia nri
corporis fibuolam. Ex quib; radii poculoq; media pfusi. ac lu
mun crimo cõmuni corpq; q̃ incidunt repercussu retro uersum
ademus eade colorũ ac formas haurimus. Animaduertit q̀ sum
mum undiq; ignẽ. pulcherrimã incorporib; lucẽ principiũ
sensibs; usu; hunc mirum atq; postmodũ audiũ insequẽ illu
domo copos qd grece uocant cũ ra. qui lucẽ aeris sit natura
tam q̀a quasda quasi siculamas sic suppmissis suis deorsũ usq;
uelut infundit dignit purior atq; subtilior hunc pallosum
aere a naturali nubigine a loco a dignitate sup eminet. Hunc
dt qd purissim aer facilior a longi potuit fac auditu. Hã
sic oculi sine formis corpq; atq; crimo lumine cõplari nequit.
sic auris in aere aut passo aut flato in sonum. ita narũ sensus
Hã sic aut sonus inficit in maurib; operit audiũ. sic inde hic ipse
inficit odorib; ut unarib; faciat odoratũ. quib; in ẽ naturali
in addito aere in sonũ. Gustandi ũ sensus absq; humoris admixti
one nequaquã unquit se posse hit euidens fac indicium. qd mihi sapi
du si accipit lingua aruit sensũ. De tactu ũ dubitari in crimo
dimq; hoc ẽ ut ẽ simillimũ. Agit nẽ ut ad illud ppt qd ista tacta
mun reuertam. Ex usus et hinc a alia pea dt corpora cõplexũ
ac sonũ. Humãd nã s aliqd hunc usurpat audiũ. Rursũ meã
aurũ sonos æformatas accipiunt uocis. Humãd hunc aliqd sibi
uendicat usus. Parua narũ diuinum q̃ns capiũ odoret.
Hibil certe dubis sumit nisi aut audiũ; forte insapq; explora
tione odorum cõmunicat gustus aut assumenda aspe
tuna gustum promit aliqd tactus. Ecce uor usu hoc ẽ sensu
communore in cornũ. hinc pdit in audiũ. nec certe narib; in capiũ
Gustu flagitia in accipiũ. sapor tamũ more somnũ. Ecce habes
omigenũ corpũ domus cromib; unfabrica corporis humani.